

Când bate vântul...

CTN

Când bate vântul prin casă
Și ploaia plânge la geamuri,
Uităm ori nu ne mai pasă
De pomii rămași fără ramuri!

Când prin odăi doar pustiul
Își toarce tăcerea-n surghiun,
Gândul și dorul nebunul
Trec pragul în zbor de taifun.

Când te trezești dimineața
Te mângâie cerul senin,
Alta îți este azi viața
Și cafeaua-i cu gust de pelin!

Stai cu privirea pe zare
Strivind depărtarea în pumni,
Lacrimi te prind între gheare,
Iar inima se zbate-n cărbuni.

Clipele trec măsurate
De un ceas anume oprit,
Zilele par neschimbate
Sub un cer abătut, ostenit!

Rochii în alb de mătăasă
Plutesc prin pomi fără ramuri.
Când bate vântul prin casă,
Doar noaptea rămâne la geamuri!